

Helaas geeft deze brief een beperkt beeld van de werkelijkheid in Waalwijk.

Mensenhandel is onder andere het werven, vervoeren of verhandelen van mensen tegen hun wil met als doel orgaantransplantatie, gedwongen prostitutie en arbeidsuitbuiting.

Kenmerkend is dat misbruik wordt gemaakt van een kwetsbare situatie.

In de gemeente Waalwijk doen zich met name prostitutie en uitbuiting van arbeidsmigranten voor. Bij arbeidsmigranten uit het verschijnsel mensenhandel zich in de vorm van lange uren werken tegen een laag loon en/of een woonsituatie waarbij voor een gering aantal vierkante meters woon-/slaapruijnte een relatief groot bedrag aan huur betaald dient te worden. Denk daarbij aan zo'n € 100,- per persoon per week voor een paar vierkante meter slaoppervlak en gebruik van een gezamenlijke keuken en toilet. Soms komen daar nog allerlei 'verplichte' kosten bij zoals de huur van een matras en/of dekens. In geval van prostitutie is er bijvoorbeeld een jong meisje dat door haar 'vriendje' (loverboy) gedwongen wordt om seks met andere mannen te hebben. Of een illegaal in Nederland verblijvende jongen die gedwongen wordt om seks te hebben met wildvreemde mannen.

In de bestuurdersbrief wordt gemeld dat de gemeente een medewerker mensenhandel in dienst heeft en dat medewerkers worden getraind om mensenhandel te kunnen signaleren. Bij iedere controle van de huisvesting van arbeidsmigranten letten de handhavers van de gemeente op signalen die wellicht duiden op een vorm van mensenhandel. Maar de controles lijken vooral te worden ingezet om mogelijke overlast voor de omgeving te voorkomen.

Jammer is dat geen cijfers worden gegeven over de mate waarin mensenhandel in Waalwijk voorkomt. En wat nog veel erger is, de gemeente lijkt de arbeidsuitbuiting in de hand te werken. Veel arbeidsmigranten hebben een contract voor een korte tijd. Ze zouden wel langer willen werken, maar dan moeten ze in dienst worden genomen en gelden extra verplichtingen. Vaak hoppen ze van het ene korte contract naar het andere. Omdat ze hier toch niet lang zouden blijven, krijgen ze een plekje in de grootschalige huisvesting op bedrijventerreinen. Ze moeten ongevraagd een kamer delen met één of meer anderen. Gesproken wordt van verblijf in plaats van wonen om legaal allerlei wet- en regelgeving te kunnen ontlopen. Het grijze gebied tussen slechte arbeids- en

woonomstandigheden en mensenhandel veroorzaakt onduidelijkheid. Want wanneer gaat een slechte behandeling van werknemers over in uitbuiting? Arbeidsmigranten accepteren vaak de slechte omstandigheden, omdat ze anders inkomsten mislopen. Toch is hier sprake van misbruik, dat we niet mogen accepteren. Daarom heeft de ChristenUnie tegen de beleidsnotitie gestemd, die het mogelijk maakt om het aantal grootschalige accommodaties op bedrijventerrein fors uit te breiden. Want hiervoor wil de fractie niet medeverantwoordelijk zijn. De ChristenUnie zal de burgemeester, politieke partijen en anderen blijven oproepen om meer werk te maken van het bestrijden van mensenhandel.

jvangroos@waalwijk.christenunie.nl